

קנה פרי פרישה

קלקל ואמר לרע טוב וכו' לאסור מותר וכו' סוף שיופיע בו הדעת וידע מה מדבר וזו: שנאמר ושפטו את העם משפט צדק:

פרי פרשה שופטים צדיק קנו

מחנה לרעה. ובלשכת הגזית הוא כנגד מחנה שכינה שכבר היה פתוח לחציו שבקודש שלא היה מחיצה בינתיים (וימא כ"ה). והם כנגד קדושת שלושת האבות (כמו שנחבאר במקום אחר). וזהו הפירוש ותן לך ככל שעריך שיופיע לך בלב קדושת שלושה בתי וינין שהם כנגד קדושת שלושת האבות שבכל מקום שנוכר מספר שלושה מרמז על שלושת האבות. וזה שכתב בבעל הטורים יראה כל זכרון וסמין ליה שופטים שחייב אדם להקביל פני רבו ברגל. והמכוון מסמיכות זה דמצות ראייה בשלוש רגלים הם גם כן כנגד שלושת האבות (כמו שנחבאר כמה פעמים) וזה הוא המצות ראייה שיופיע קדושת שלושת האבות בלב ישראל וכן הפירוש שופטים ושופטים שותתן לך בלב הוא גם כן בכל שעריך שהוא קדושת שלושת האבות ועל ידי זה ושפטו את העם משפט צדק:

מגלות יוא"ה
בשם ה' ויפיע
מאותה שגיאה
י"ואה לך ויפיע

ואמר אזור כן בספרי דבר אחר כי השוחד יעור וגו' אין יוצא מעולמו עוד עד שיוהרו צדק בהוראתו ויסלף וגו' אין יוצא ידי עולמו עד שידע מה מדבר. ואין לו פירוש ורבו בו הפירושים ויש מגייהים ויש נוסחאות עד שלא ידע וכו' ולפי זה כרישא גם כן היה צריך להגיה עד שירה טעות בהוראתו ונוסחא כזה לא נמצא בספרים. אבל הנראה שבה ללמדנו עומק הדבר כי השוחד יעור וגו' ויסלף וגו' אינו לרעונו רק לטובהו שעל ידי זה ישוב בתשובה שלימה על שנטל שוחד וזה שאמר אין יוצא מעולמו עד שיוהרו צדק. שכן השמים יורה צדק בהוראתו שישוב בתשובה ויתקן אשר עיית. וכן אחר כך אם הטעהו היצר כמעשה אין יוצא מעולמו עד שידע מה מדבר שיופיע בו ה' יתברך הדעת ויתקן בתשובה. וזה שנאמר בחזילת הפרשה שופטים ושופטים תתן לך היינו כלבכך. ככל שעריך שלושה שערם היינו בתי דינין שלושה קדושת המחנה שהם כנגד קדושת השלושה אבות. ואז ושפטו את העם משפט צדק היינו אף אם חס ושולם יכנס היצר ויעבור על אזהרות האמורות אחר כך ויתקיים כי השוחד יעור וישם וזושך לאור ואור לזושך מכל מקום אינו יוצא ידי עולמו עד שיוהרו ה' צדק בהוראתו וכן אם חס ושולם

וכתיב אחר כך לא תטה וגו' כי השוחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים. ובספרי (פרשה זו א') כי השוחד יעור וכו' אומר על טהור טמא ועל טמא טהור ויסלף דברי צדיקים אומר על אסור מותר ועל מותר אסור. והוא על דרך שנאמר וישעיה ה'. כי הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע שמים חושך לאור ואור לחושך שזה הוא כח היצר הרע לסמא את העין ולהטעותו בשני העיניים במחשבה שבמחשבה. במחשבה שבמחשבה על זה נאמר יעור עיני חכמים על החכמה הוא כמות. ועל זה אמר אומר על לחושך וחושך לאור על דרך מה שנאמר (תהלים י"ט). יראת ה' טהורה ועיקר היראה הוא שרואה שמלך מלכי המלכים הקב"ה עומד עליו ורואה כמעשיו וזה הוא עיקר האור כמו שנאמר (מכה ו'. ח) ה' אור לי. וזה שאמר (סוטה מ"ט). טהורה כטלה הטעם והרית רוח היינו בחינת יראה כמו שנאמר

[ב] שופטים ושופטים תתן לך בכל שעריך וגו'. תתן לך היינו שתתן כלבך שופטים ושופטים וכמו שנחבאר במאמר הקודם. ואמר הלשון ככל שעריך שתיבת כל כולל שלוש (כידוע מכמה מקומות) והוא כמו שאמרו וסנהדרין פ"ו: שיש שלושה בתי דינין אחד יושב על פתח הר הבית ואחד יושב על פתח קדושת ואחד יושב כלשכת הגזית. והם כנגד קדושת השלושה מונות על פתח הר הבית נראה כפשוטו שהוא מכוחן להר הבית והוא קדושת ירושלים מחנה ישראל. ועל פתח העזרה היינו כהר הבית והוא קדושת

לשם ישראל על שם כי שרית עם אלהים וגו' שהוא עבור ורעו שלטוף כולם יבוררו שיהיו ככלל ועמך כולם צדיקים שהוא כעצמו שהיה כאדם הראשון קודם הקלקול ולא ידע כלל מיצר הרע לא נצרך לשם ישראל וכמו שנתבאר במקום אחר. ובשבת וזכין לקדושת האכות וכמו שמוכח (זהר ח"ב ר"ד) ש' רוא דתלת אבהן וכת מתעטרא בהו. ועל ידי מצוה האמורה בענין ועשיית על פי הדבר אשר יגידו לך בשכרה חכנוס לארץ שיוקבע כך קדושת הארץ לעולמי עד. וזה שאמר אשר הוי"ה אלהיך נוהן לך בזכותך וירשחה כירושה שאין לה הפסק לעולמי עד שלבסוף יתבררו ישראל ועל ידי חרבא דקדושא בריך הוא שם הוי"ה יתבטלו כל הקליפות ויחבטל היצר הרע:

הוא המצוה שאמר האמורה בענין, ולומר דקאי על מצות המלך הכתובה בפרשה אינה זכות כל כך ואדרבה כששאלו להם מלך נחשכ להם לחטא. אך נראה דקאי על פרשה האמורה למעלה כי יפלא ממך דבר וגו' וקמת ועליית וגו' ששם בכית המקדש לא יהיה שום ספק שממנו יוצאה חורה לכל ישראל (סנהדרין פ"ד) וכתיב (ישעיה כ"ג) כי מציון חצא חורה ודבר ה' מירושלים דבר ה' זו הלכה.

ונאמר שם בפסוק שלושה דברים בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע והם זה לעומת זה כנגד קדושת שלושה אבות שהם שרש החיים היפך שלוש הקליפות שמוציאין את האדם מן העולם. בין דם לדם איתא בספרי (פרשה ו' ט) בין דם נדה לדם זיבה ודם יולדת והוא כנגד קליפת התאווה שהוא קליפת ישמעאל הפסולת מאברהם אבינו ע"ה שהיה שרש האהבה אהבת ה' יחברך ואהבת הכריות. בין דין לדין נגד קליפת הקנאה קליפת עשו שהוא הפסולת מיצחק אבינו ע"ה שהיה שרש היראה וגבורה שבקדושה פחד יצחק. בין נגע לנגע נגד קליפת עבודה וזה שמסתעף מהגאות והוא ראשית דקליפה ראשית גויס. ומצורע משתלח חוץ לשלוש מחנות והיינו שיוצא מכלל כל ישראל שיש להם חלק לעולם הבא כמו שלמדו (סנהדרין ק"ג) ממה שנאמר (מלכים ב' ה' כ"ו) וצרת נעמן וגו' עד עולם שאין לו חלק לעולם הבא. וכנגד זה קדושת יעקב אבינו ע"ה שוכה שמטחו שלימה שאין פסולת כלל בישראל.

וכן חשב אחר כך בספרי ריבות זו השקאת סוטה ועריפת עגלה וטהרת מצורע. השקאת סוטה כנגד קליפת התאווה ועריפת עגלה נגד קליפת הקנאה ורציחה וכנגד זה קדושת אברהם אבינו ע"ה וקדושת יצחק אבינו ע"ה (כמו שנתבאר כמה פעמים). וטהרת מצורע כנגד קדושת יעקב אבינו ע"ה שוכה

[ד] כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נוהן לך וירשתה וישבת בה. בספרי (פרשה ו' כ"ח) עשה מצוה האמורה בענין שבשכרה חכנס לארץ אשר ה' אלהיך נוהן לך בזכותך וירשת וישבת בה כשכר שתירש חשב. אף דמייירי בכיאת הארץ וכבר נחמנה יהושע להיות מחלק את הארץ. אך כבר אמרנו בפירוש אשר ה' אלהיך נוהן לך היינו ששם הוי"ה הוא הנוהן ואז נחבטל כל הקליפות וכל העכו"ם שזאת יהיה לימות המשיח על ידי חרבא דקדושא בריך הוא. וזה שאמר עשה מצוה וכו' שבשכרה חכנס לארץ אשר ה' אלהיך נוהן לך בזכותך שתוכה לזכות לקדושת הארץ במתנה שיהיה לעולמי עד. ואף שלפי שעה נטררו מן הארץ מכל מקום לבסוף יזכו לירוששה שאין לה הפסק. אך איזה